

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐν Ἀθήναις
τῇ 19 Δεκεμβρίου 1957

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Ἀριθμὸς φύλλου 256

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΝΟΜΟΙ

- N. 3799. Περὶ εἰδικῆς κατονομασίας ἐν τῷ Τελωνειακῷ Δασμολογίῳ τῆς ἡμικατεργασμένης ὀρύζης καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων 1
- N. 3800. Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ προστασίας καὶ διοικήσεως τῶν δημοσίων κτημάτων κειμένων διατάξεων, ὡς καὶ τῶν διεπουδῶν τὸν ἐν Δωδεκανήσῳ Ὄργανισμὸν N. 2100)1952 κ.λ.π. 2

ΝΟΜΟΙ

(1)

ΝΟΜΟΣ ὑπ' ἀριθ. 3799.

Περὶ εἰδικῆς κατονομασίας ἐν τῷ Τελωνειακῷ Δασμολογίῳ τῆς ἡμικατεργασμένης ὀρύζης καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων.

ΠΑΥΛΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀποφασίζομεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον 1.

Εἰς τὴν δασμολογικὴν κλάσιν 9 καὶ μετὰ τὸ ἐδάφιον ι προστίθεται νέον ἐδάφιον ι δίς, ἔχον οὕτω:

ι δίς: Ὀρυζα ἡμικατεργασμένη, ἀποφλοιωμένη, ἀλλ' ἄνευ ἀποξέσεως τοῦ περικαρπίου, στιλβώσεως κλπ. γνωστὴ ὑπὸ τὴν ὀνομασίαν «CARGO». Δασμὸς μέγιστος μὲν 20, ἐλάχιστος δὲ 11,75 μεταλλικὰς δραχμὰς τὰ 100 χιλιογράμματα. Βασικὴ ἀξία μεταλλικῆς δραχμῆς 20.

Ἄρθρον 2.

Ἡ ὑπὸ τὸ ἐδάφιον κ τῆς κλάσεως 9 τοῦ Τελωνειακοῦ Δασμολογίου Εἰσαγωγῆς σημειώσεις ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

Σημειώσεις: Ἡ εἰσαγωγὴ τῶν εἰδῶν τῶν ἐδαφίων ι δίς καὶ κ τῆς κλάσεως 9 ἐπιτρέπεται ἐπὶ τῇ βάσει κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Ἐμπορίου καὶ Γεωργίας.

Ἄρθρον 3.

Ἡ παράγραφος 2 τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Νόμου 3686)1957 τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

«2. Ἀπαλλάσσεται ὡσαύτως τῶν εἰσαγωγικῶν δασμῶν τῶν παρομαρτούντων αὐτοῖς φόρων, τοῦ φόρου κύκλου ἐργασιῶν ὡς καὶ παντὸς τέρου φόρου ἢ τέλους καὶ χαρτοσήμου εἰσπραττομένου κατὰ τὴν εἰσαγωγὴν ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου ἢ τρίτων τὸ λίπος βιομηχανικῆς χρήσεως τῆς δασμολογικῆς κλάσεως 36 I, ἔπερ εἰσῆχθῃ ἀπὸ τῆς 5ης Δεκεμβρίου 1955 ἢ θέλει εἰσαχθῇ

καὶ ἐκτελωνισθῇ μέχρι καὶ τῆς 31 Δεκεμβρίου 1958 παρὰ τῆς ἐγχωρίου βιομηχανίας κατὰ τοὺς ὅρους καὶ τὰς διατυπώσεις τοῦ δεκάτου ὀγδοῦ ἄρθρου τοῦ Νόμου 1805)1951 καὶ τῆς εἰς ἐκτέλεσιν τούτου ἐκδοθείσης ὑπουργικῆς ἀποφάσεως, ἀναστελλομένου κατὰ τὸ ἀνωτέρω χρονικὸν διάστημα τοῦ διὰ τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου, ὡς ἐτροποποιήθῃ μεταγενεστέρως, τιθεμένου περιορισμοῦ ὡς πρὸς τὴν εἰσαγομένην ποσότητα».

Ἄρθρον 4.

Ἡ ἰσχὺς τῶν ἄρθρων 1 καὶ 2 τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς 7 Μαρτίου 1957.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 18 Δεκεμβρίου 1957

ΠΑΥΛΟΣ
Β.

Ο ΕΠΙ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
Δ. ΑΛΙΠΡΑΝΤΗΣ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 19 Δεκεμβρίου 1957

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
Κ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

(2)

ΝΟΜΟΣ ὑπ' ἀριθ. 3800.

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ προστασίας καὶ διοικήσεως τῶν δημοσίων κτημάτων κειμένων διατάξεων, ὡς καὶ τῶν διεπουδῶν τὸν ἐν Δωδεκανήσῳ Ὄργανισμὸν N. 2100)1952 κλπ.

ΠΑΥΛΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀποφασίζομεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον 1.

Αἱ ὑπ' ἀριθ. 1 καὶ 2 παράγραφοι τοῦ ἄρθρου 26 τοῦ Α. Ν. 1539)1938, ὡς καὶ ἡ διάταξις τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Α. Ν. 2145)1939, τροποποιεῖται ὡς κάτωθι:

1. Πᾶς νομὸς ἢ κάτοχος δημοσίου κτήματος ἐκ τῶν ὑπαγομένων ὑπὸ τὴν διαχείρισιν τῆς Διευθύνσεως Δημοσίων Κτημάτων τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν, ἐξαίρεσει τῶν μέχρι τοῦδε διὰ Διαταγμάτων ἢ ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν νομίμως παραχωρηθέντων εἰς Οἰκοδομικοὺς Συνεταιρισμοὺς Δημοσίων Ὑπαλλήλων ἢ ἄλλους Δημοσίους ἢ Κοινωνικοὺς προσρισμοὺς, εἴτε ἔχων τίτλον εἴτε στερούμενος τοιούτου, νεμόμενος δὲ ἡ κατέχων τὸ κτῆμα

ἐπὶ τὸν κατωτέρω ὀριζόμενον χρόνον καὶ πάντως ἐπὶ πέντε τοὺλάχιστον ἔτη πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος, δύναται, ὅπως ἐντὸς ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας ἐνὸς ἔτους ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἐπὶ ταῖς κάτωθι ἐκπτώσεσιν, ἀπὸ τῆς λήξεως δὲ τοῦ ἔτους τούτου ἐντὸς προθεσμίας ἐνὸς εἰσέτι ἔτους, ἀλλ' ἐπὶ ἐκπτώσεσι περιοριζομέναις εἰς τὸ ἥμισυ τῶν κατωτέρω, ζητήσῃ παρὰ τοῦ Δημοσίου τὴν ἐξαγορὰν τοῦ ὑπ' αὐτοῦ κατεχομένου κτήματος, ἀντὶ τιμήματος ἴσου :

α) Πρὸς τὸ 1)5 τῆς κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐξαγορᾶς ἀγοραίας ἀξίας του, ἂν ἡ νομὴ ἢ κατοχὴ τοῦ αἰτούντος ἢ τῶν δικαιοπαρόχων του ἤρξατο πρὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1900, καὶ συνεχίζεται ἔκτοτε ἀνευ διακοπῆς ἢ καὶ ἀνεξαρτήτως χρόνου ἐνάρξεως κατοχῆς ἂν ὁ κάτοχος καὶ οἱ δικαιοπάροχοι αὐτοῦ εἶχον τὴν ιδιότητα τοῦ πρόσφυγος.

Ἐφ' ὅσον ὅμως πρόκειται περὶ οἰκοπέδων ρυμοτομουμένων ἐν τῇ ἄνω πόλει Πατρῶν καὶ τὸ ἐναπομένον ὑπόλοιπον οἰκοπέδου μετὰ τὴν ρυμοτόμησιν δὲν ἀποτελεῖ ἄρτιον οἰκοπέδον, ἢ δὲ νομὴ ἐπ' αὐτοῦ προυπάρχει τοῦ ἔτους 1900, ἢ ἐξαγορὰ τοῦ ἑλίου οἰκοπέδου γίνεται εἰς τὸ 1)8 τῆς ἀξίας του.

β) Πρὸς τὸ 1)4 τῆς ὡς ἄνω ἀξίας του, ἂν ἡ νομὴ ἢ κατοχὴ τοῦ αἰτούντος ἢ τῶν δικαιοπαρόχων του ἤρξατο ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1900 καὶ μέχρι τέλους τοῦ ἔτους 1922.

γ) Πρὸς τὸ 1)3 τῆς αὐτῆς ἀξίας, ἂν ἡ νομὴ ἢ κατοχὴ ἤρξατο ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1923 καὶ μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου 1932.

δ) Πρὸς τὸ 1)2 τῆς αὐτῆς ἀξίας, ἂν ἡ νομὴ ἤρξατο ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1933 καὶ μέχρι τέλους τοῦ ἔτους 1940 καὶ

ε) πρὸς τὰ 2)3 τῆς αὐτῆς ὡς ἀνωτέρω ἀξίας, ἐὰν ἡ νομὴ ἢ κατοχὴ ἤρξατο ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1941 καὶ ἐφεξῆς καὶ συνεχίζεται ἔκτοτε ἀνευ διακοπῆς διὰ πάσας τὰς ἀνωτέρω περιπτώσεις.

Εἰς ἀμφοτέρας τὰς ἀνωτέρω περιπτώσεις, κατὰ τὰς ὁποίας ἔχουσιν ἐφαρμογὴν καὶ τὰ ἐν τῇ δευτέρᾳ παραγράφῳ τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ παρόντος ὀριζόμενα, κατὰ τὸν προσδιορισμὸν τῆς ἀξίας τοῦ κτήματος ἀγροτικῷ ἢ ἀστικῷ ἐκπίπτει ἡ γενομένη ὑπὸ τοῦ κατόχου ἀξιοποίησις τούτου μετὰ προηγουμένην ἐκτίμησιν τῆς Ἐπιτροπῆς Δημοσίων Κτημάτων ἢ τῶν παρὰ ταῖς Νομαρχίαις ἀρμοδίων ἐν προκειμένῳ Ἐπιτροπῶν.

2. Αἱ περὶ ἐξαγορᾶς ὑποβαλλόμεναι δυνάμει τοῦ παρόντος αἰτήσεις εἶναι ὑποχρεωτικαὶ διὰ τὸν Δημόσιον, ἐφ' ὅσον προέρχονται ἀπὸ ἀκτιμόνων καὶ ἀστέγους ἤδη κατόχους ὑπὲρ τὴν πενταετίαν, ἐπιτρεπομένης τῆς παραχωρήσεως δι' ἐξαγορᾶς ἐκτάσεων τὸ πολὺ μέχρι ἐξακοσίων (600) τ.μ. καὶ μειουμένου τοῦ ὡς ἀνωτέρω ὀριζομένου τιμήματος κατὰ πεντήκοντα τοῖς ἑκατὸν (50 0)0 ἐφ' ὅσον ὁ αἰτῶν ἔχει ἐτήσιον εἰσόδημα κάτω τῶν τριάκοντα χιλιάδων δραχμῶν (30.000).

3. Ἐπὶ τῶν ὑποβαλλομένων δυνάμει τοῦ παρόντος αἰτήσεων ἐξαγορᾶς ἔχουσιν ἐφαρμογὴν πᾶσαι αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 26 καὶ ἐπομένων τοῦ Ἀν. Νόμου 1539)1938, ὡς αὗται τροποποιοῦνται διὰ τοῦ παρόντος.

4. α) Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 28 τοῦ Ν. Δ. 3784)1957 «περὶ καταργήσεως τοῦ Ὑδραυλικοῦ Ταμείου Βοιωτικοῦ Κηφισοῦ κλπ.» ὡς ἐξαιρετικαὶ τοιαῦται διατηροῦνται ἐν ἰσχύϊ.

β) Διὰ Β. Διαταγμάτων ἐκδιδομένων τῇ προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Γεωργίας καθορισθήσεται ἡ διαδικασία διὰ τὴν παραχώρησιν τῶν κατὰ τὰς παραγράφους 1 καὶ 2 τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἐδαφίῳ διατάξεων ἀγροτικῶν κτημάτων.

γ) Ἐπὶ παραχωρηθέντων μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἀγροτικῶν κτημάτων διὰ τὰ ὁποῖα συντρέχουσιν αἱ προϋποθέσεις παραχωρήσεως τῶν αἱ τιθέμεναι διὰ τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 28 τοῦ Ν. Δ. 3784)57, αἱ μὴ καταβληθεῖσαι δόσεις τοῦ τιμήματος ἐκποιήσεως διαγράφονται ὡς μὴ ὀφειλόμεναι. Τὸ καταβληθὲν ὅμως τίμημα δὲν ἐπιστρέφεται.

5. Τῆς καταβολῆς τιμήματος ἀπαλλάσσονται κάτοχοι ἀγροτικῶν κτημάτων, ἐφ' ὅσον περὶ τούτων ἔχει ἐκδοθῆ παραχωρητήριον πρὸ τῆς 28ης Ὀκτωβρίου 1940 ἢ ὑπάρχει δῆλω-

σις τοῦ κατόχου ἀποδεικνύουσα καὶ μερικὴν εἶσω καταβολὴν τιμήματος πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ Νομοῦ 18)1944.

6. Ἐκτάσεις τῶν ἀπαλλοτριωθέντων κτημάτων Ἀνθρήλης (Ἰμῖρμπε) καὶ Ξυνιάδος (Νταουκλή), περιφερέας Φθιώτιδος αἰτνες δὲν διενεμήθησαν κατὰ τὴν ὀριστικὴν διανομὴν τῶν γαιῶν τῶν ἐν λόγῳ ἀγροκτημάτων, λόγῳ ἀκαταλληλότητος πρὸς καλλιέργειαν, εἰς τοὺς ἀναγνωρισθέντας κληροῦχους, λαβόντας αὐτῶν μειωμένον τὸν καθορισθέντα ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀπαλλοτριώσεων κληρὸν, ἀλλὰ χαρακτηρισθεῖσαι ὡς κοινόχρηστοι διετέθησαν βάσει τοῦ ἄρθρου 119 τοῦ Ἀγροτικοῦ Κώδικος πρὸς ἀποκατάστασιν ἀκτιμόνων καλλιεργητῶν, παραχωροῦνται ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀπαλλοτριώσεων εἰς τοὺς ἀρχικοὺς κληροῦχους ἢ τοὺς διαδόχους αὐτῶν, ἐφ' ὅσον ἡξιοποιήθησαν καὶ κατέχονται παρ' αὐτῶν ὑπὲρ τὴν 20ετίαν, καὶ μέχρι συμπληρώσεως κατ' ἑκτασιν τοῦ ἀρχικῶς ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀπαλλοτριώσεων ὀρισθέντος δι' ἑκαστον κληρὸν. Τυχὸν ἐκδοθεῖσαι ἀποφάσεις τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀπαλλοτριώσεων διαδέχονται τὰς ἀνωτέρω ἐκτάσεις κατὰ τρόπον διάφορον τοῦ διὰ τοῦ παρόντος ὀριζομένου ἀναθεωροῦνται ὑπὸ τῆς αὐτῆς Ἐπιτροπῆς Ἀπαλλοτριώσεων αἰτήσῃ τῶν ἐνδιαφερομένων ἐντὸς ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας ἐνὸς ἔτους ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος».

7. Κάτοχοι κτημάτων Φυγάδων Μουσουλμάνων τοῦ Νομοῦ Θεσπρωτίας καταβάλλοντες ἀποζημιώσιν χρήσεως δυνάμει τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Νόμου 5895)33 διέπονται ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος κατὰ τὰ ἐν τῇ περιπτώσει γ' τῆς παραγρ. 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου.

8. Εἰς τοὺς νομεῖς ἢ κατόχους χώρων ἐκ τῶν παραχωρηθέντων διὰ τὴν ἀνέγερσιν Σταδίου ἐν Ἡρακλείῳ Κρήτης παραχωροῦνται ἀναλόγως δημόσιαι ἐκτάσεις κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἐντὸς τοῦ ρυμοτομικοῦ σχεδίου τῆς πόλεως Ἡρακλείου

9. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐφαρμόζονται ἐπὶ ἐθνικῶν γαιῶν διατεθεισῶν δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας ἢ τῶν ἀρμοδίων Ἐπιτροπῶν ἀπαλλοτριώσεως δι' ἀποκατάστασιν ἀκτιμόνων καλλιεργητῶν, κατ' ἐφαρμογὴν τῶν σχετικῶν διατάξεων τοῦ ἀγροτικοῦ Κώδικος, τῆς διαδίδσεως ταύτης γενομένης ἐντὸς διετίας πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος πρὸς τὸν σκοπὸν τούτον. Αἱ ἐν λόγῳ ἀποφάσεις ὑπόκεινται εἰς ἀναθεώρησιν δι' ἀποφάσεως τοῦ ἀρμοδίου Νομάρχου ἐντὸς διετίας ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος. Προθεσμία ὑποβολῆς αἰτήσεων ὑπὸ τῶν ἐνδιαφερομένων ἐνώπιον τοῦ Νομάρχου ὀρίζεται ἐτήσια ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος.

10. Ἀγροτικὰ κτήματα τὰ ὁποῖα ἐκηρύχθησαν ἀπαλλοτριωτέα ἐπὶ σκοπῷ ἀναδάσσεως πρὸ τοῦ ἔτους 1935 ἤτις ὅμως ἀπαλλοτριώσεσι δὲν συνετελέσθη νομίμως κατὰ τὸ ἄρθρον 2 παραγρ. 3 τοῦ Α. Ν. 1731)1939 καὶ τὸ ἄρθρον 5 τοῦ Ν. Δ. 50)1941 ἐν τούτοις ὅμως κατέχονται ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου ἀπὸ τῆς ὡς ἄνω κηρύξεως τῶν ὡς ἀπαλλοτριωτέων μὴ καταστάσεως δυνατῆς τῆς ἐγκαταστάσεως εἰς αὐτὰ τῶν οἰκοδομικῶν συνεταιρισμῶν οἵτινες συνήψαν προσύμφωνα ἀγοραπωλησίας μετὰ τῶν ιδιοκτητῶν, νὰ δύνανται νὰ παραχωροῦνται εἰς τοὺς τοιοῦτους ἀγοραστάς οἰκοδομικοὺς συνεταιρισμοὺς ἐπὶ ἐξαγορᾷ αὐτῶν, ὀριζομένου τοῦ τιμήματος διὰ πράξεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου μετ' ἐκτίμησιν τῆς ἀγοραίας ἀξίας καὶ γνώμην τῆς Ἐπιτροπῆς Δημοσίων Κτημάτων, ἐφ' ὅσον δὲν ἔλαβε χώραν ἀναδάσσις ἢ δὲν πρόκειται νὰ πραγματοποιηθῇ τοιαύτη.

Ἡ περὶ ἐξαγορᾶς αἰτήσεις δέον νὰ ὑποβληθῇ ἐντὸς ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος.

11. Ἐξαιρετικῶς ἐπὶ διεκδικήσεων μεταξὺ ιδιωτῶν ἐπὶ κτήματος κατεχομένου ὑπὸ τρίτων ἐφ' οὗ ὑφίσταται ἐκκρεμοδικία εἰς ἣν παρενέβη κυρίως τὸ Δημόσιον προβάλλον ἰδίαν κυριότητα ἐπ' αὐτοῦ, δικαιούται κατὰ προτίμησιν ὁ ἐνάγων ἀντιδικὸς ὁ τὸ πρῶτον νεμηθεὶς μετὰ τὰ προσόντα τῆς χρησικτησίας καὶ ἐφ' ὅσον ἡ τοιαύτη νομὴ ἢ κατοχὴ μετὰ

τῆς τοιαύτης τῶν νομίμων δικαιωμάτων τῶν, ἤρξατο πρὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1900 καὶ συνεχίσθη ἕκτοτε ἀνελλιπῶς καὶ ἀδιαλείπτως ἀπὸ τοῦ 1900 ὑπὲρ 35ετίας καὶ αὐτῆς, τὴν ἐξαγορὰν κατὰ τὰ ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ ὁριζήσαντα ἄνευ ἐκπτώσεως τινος ἐπὶ τῆς ἀξίας συνεπεῖρα ἀξιοποιήσεως τοῦ κτήματος.

12. Ἡ κατὰ τὴν παραγράφου 1 τοῦ παρόντος ἐξαγορά, ἐφ' ὅσον ὁ αἰτῶν ἤθελεν ὑποβάλλει ἐμπροσθέντως αἰτησὶν προκειμένου περὶ ἀστικῶν μὲν κτημάτων ἔστω καὶ ἂν ταῦτα δὲν εὐρίσκωνται ἐντὸς σχεδίων πόλεων, ὧν ἕως ἡ κατοχὴ ἢ νομὴ ἀνάγκηται εἰς χρόνον προγενέστερον τῆς 16 Μαΐου 1926, προκειμένου δὲ περὶ ἀγροτικῶν τοιούτων, ὧν ἡ κατοχὴ ἢ νομὴ ἤρξατο πρὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1940 εἶναι ὑποχρεωτική, ἐφ' ὅσον ἡ ἀξία τούτων δὲν ὑπερβαίνει τὰς ἐκατὸν χιλιάδας δραχμῶν, προαιρετικῇ δὲ διὰ κτήματα ἀξίας ἄνω τῶν ἐκατὸν χιλιάδων δραχμῶν.

Ἐν πάσῃ περιπτώσει ἡ διὰ τοῦ παρόντος ἄρθρου εὐχέρεια παρέχεται μόνον ἐὰν τὸ ἀκίνητον δὲν χαρακτιρίζεται διὰ τοῦ ἐγκρινόμενου σχεδίου ρυμοτομίας τῆς πόλεως ἢ κώμης ὡς γῶρος ἀπαλλοτριωτέος διὰ κοινὴν χρῆσιν (ὁδὸς, πλατεία, ἄλσος κ.λ.π.) ἢ ἀναγκαῖοι εἰς τὸ Δημόσιον ἢ προορίζεται διὰ τὴν χρησιμοποίησιν ὑπ' αὐτοῦ δι' οἰονδήποτε σκοπὸν, ἀποκλειστέας ἐν ἀντιθέτῳ περιπτώσει τῆς διατίθεως τοῦ ἀκινήτου δι' ἄλλον σκοπὸν. Ἡ διατάξις αὕτη ἐφαρμόζεται καὶ ἐπὶ τῶν περιπτώσεων τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ παρόντος.

13. Ἀγοραστὰι ἀγροτικῶν ἰδιοκτητῶν κτημάτων τῶν ὁποίων τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον εἶναι συγκύριον κατὰ τὸ 1)5 δύνανται νὰ αἰτήσωνται τὴν ἐξαγορὰν αὐτοῦ ἐντὸς ἔτους ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος.

*Ἀρθρον 2.

1. Τὸ τρίτον ἐδάφιον τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Νόμου 3286)1955 «περὶ κυρώσεως τῆς ἀπὸ 26 Ἰανουαρίου 1955 ὑπ' ἀριθ. 206 πράξεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ τροποποιήσεως τῶν διατάξεων περὶ διοικήσεως καὶ διαχειρίσεως τῶν δημοσίων κτημάτων» ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως: «Ἀστικά ἀκίνητα τοῦ Δημοσίου μεμισθωμένα εἰς ἐπαγγελματίας καὶ βιοτέχνους ἐπὶ πενταετίαν καὶ τῶν ὁποίων ἡ ἀξία δὲν ὑπερβαίνει τὰς ἐκατὸν χιλιάδας (100.000) δραχμὰς δύνανται νὰ ἐκποιῶνται ἄνευ δημοπρασίας εἰς τοὺς μισθωτὰς τούτων κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀπὸ 11)12 Νοεμβρίου 1929 Διατάγματος «περὶ διοικήσεως δημοσίων κτημάτων». Ὁμοίως ὑπὸ τὰς αὐτὰς προϋποθέσεις ἐκποιῶνται ἄνευ δημοπρασίας ἀγροτικά ἀκίνητα τοῦ Δημοσίου κατεχόμενα ὑπὸ μισθωτῶν αὐτοκαλλιεργητῶν καὶ μέχρι τοῦ βιωσίου κλήρου.

Ὁμοίως τῆς ἐξαγορᾶς ἀκινήτων ἅτινα περιῆλθον ἢ μέλλουν νὰ περιέλθουν εἰς τὸ Δημόσιον ἢ κατεσχέθησαν παρ' αὐτοῦ, δικαιούνται κατὰ τὰ ἀνωτέρω καὶ οἱ ἐφειλέται ἢ ἐγγυηταὶ ἐκ χρεῶν ἐνοικιάσεως ἰχυοτροφείων—Μεσολογγίου—Αἰτωλικού, Ἀμμουδιᾶς Πάργας καὶ ἀλλαγῶ τῆς περιόδου 1951—56 οἵτινες δύνανται νὰ ἐξολφῶσιν τὰς ἐφειλάς εἰς ὅκτὸ ἐτησίως δόσεις.

Ἐπίσης δύνανται τὸ Δημόσιον νὰ ἐκποιῇ ἄνευ δημοπρασίας κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ προρηθέντος διατάγματος τὸ ποσοστὸν συνοιδιοκτησίας τοῦ ἐπὶ ἀστικῶν ἀκινήτων τὰ ὅποια εἶναι μεμισθωμένα εἰς ἐπαγγελματίας ἢ βιοτέχνους ἐπὶ μίαν δεκαετίαν ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι τὸ ποσοστὸν τοῦτο συνοιδιοκτησίας εἶναι μικρότερον τῶν 50%)ς, βάσει τῶν κειμένων διατάξεων.

2. Ἡ πρὸς τοὺς ἀναπῆρους Βόλου παραχωρηθεῖσα πρὸς στέγασιν τῶν ἑκτασις τοῦ Δημοσίου καὶ ἡ γενομένη ἤδη πρὸς τοὺς ἀναπῆρους διανομὴ αὐτῆς ἀνεξαρτήτως βαθμοῦ ἀναπηρίας κυροῦνται καὶ θεωροῦνται ὡς νομίμως γενομένη.

3. Αἰρετὰ ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἡ πρὸς τοὺς Σ. Ε.Κ. παραχωρητῆς τῆς χρήσεως ἐκτάσεως εἰκοσι πέντε περίπου στρεμμάτων κειμένης παρὰ τὸν σιδηροδρομικὸν σταθμὸν τῆς πόλεως Λαρίσης, ἐφ' ἧς ἔχουσιν ἀνεγερθῆ παρ' ἰδιωτῶν κατοικίαι.

Εἰς τοὺς ὡς ἀνωτέρω κατόχους ἐπιτρέπεται ἀπ' εὐθείας ἐξαγορὰ τῆς κατεχομένης παρ' ἐκάστου ἐκτάσεως συμφώνως

πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Νόμου, καταργουμένης τῆς τυχόν ὑφισταμένης ἐκκρεμοῦς δίκης μεταξὺ τούτων καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου ἢ τῶν Σ.Ε.Κ. ἐφ' ὅσον δὲν ἔχει ἐκδοθῇ τελεσίδικος ἀπόφασις.

4. Τὸ πρῶτον ἐδάφιον τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ ἰδίου ὡς ἄνω Ν. 3286)55 ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς:

1. Ἡ κατὰ τὴν παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ Α. Ν. 1537) 1938 προθεσμίᾳ παρατείνεται ἐπὶ ἐξ μηνῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος διὰ τοὺς μὴ ὑποβαλόντας ἐντὸς τῶν προθεσμιῶν τῶν διατάξεων τοῦ ἀνωτέρω Νόμου καὶ τῶν Α. Ν. 182) 1945, 646)1945 καὶ 1040)1946 αἰτήσεις ἐξαγορᾶς τῶν παρὰ τὸν ἄρθρον 7 τοῦ Α. Ν. 1537)38 ἀκινήτων εἴτε ταῦτα περιῆλθον εἰς τὸ Δημόσιον δι' ἀναγκαστικῆς ἐκτελέσεως εἴτε οἰκειοθελῶς προτεσέρθησαν πρὸς ἐξόφλησιν ὀφειλῶν.

5. Τὸ δεύτερον ἐδάφιον τῆς αὐτῆς παραγράφου ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς: «Τῆς ἐξαγορᾶς ἀκινήτων δικαιούνται καὶ τρίτοι, ὧν τὰ ἀκίνητα περιῆλθον ἢ μέλλουν νὰ περιέλθουν εἰς τὸ Δημόσιον εἰς ἐξόφλησιν χρεῶς τῶν πρωτοφειλετῶν, ὡς καὶ οἱ πωλήσαντες ἢ οἱ κληρονόμοι αὐτῶν κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐθρικῆς κατοχῆς τῆς χώρας ἀκινήτων, ἅτινα συνεπεῖρα ὀφειλῆς τοῦ ἀγοραστοῦ ἢ τρίτου ἐκ φόρων ἢ ἄλλης αἰτίας, περιῆλθον εἰς τὴν κυριότητα τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου, ἀποκλεισμένου ἐν τῇ τελευταίᾳ περιπτώσει ταύτῃ παντὸς ἐτέρου δικαιωδύχου».

6. Ἡ ἐρχομολογία τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Ν. 3286)1955 ὡς αὕτη τροποποιεῖται διὰ τῶν προηγουμένων παραγράφων, παρατείνεται ἐπὶ τοῖς μηνὶ ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ὁριζουμένην ὅμα διὰ τὸ μέλλον εἰς ἐξ μηνῶν ἀπὸ τῆς περιελείψεως τῶν κτημάτων εἰς τὴν κυριότητα τοῦ Δημοσίου.

7. Εἰς τὴν 2αν παρ. τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Ν. 3286)1955 προστίθεται 2ον ἐδάφιον ἔχον οὕτω:

Τὴν καταβολὴν τοῦ τιμήματος τούτου δύνανται ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν νὰ καθορίσῃ εἰς πέντε κατ' ἀνῶτατον ὅριον ἴσας ἐτησίας δόσεις, ὁπότε διὰ τὰς ὀφειλομένας δόσεις ἐγγράφεται πρώτη ὑποθήκη ἐπὶ τοῦ ἐπιστρεφόμενου ἀκινήτου.

*Ἀρθρον 3.

1. Ἡ διατάξις τῆς τελευταίας περιόδου τῆς παραγράφου ὑπ' ἀριθ. 1 τῆς πρώτης παραγράφου τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 422 ἀπὸ 21)24 Ὀκτωβρίου 1947 Ν. Α. ἀντικαθίσταται ἀφ' ἧς ἴσχυσεν, ὡς ἐξῆς:

Ἡ κατὰ τὰς περιπτώσεις τοῦ παρόντος ἐδαφίου ἀπ' εὐθείας ἐκποιήσις ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ κτημάτων κειμένων ἐκτὸς ἐγκυκλιζόμενων σχεδίων ρυμοτομίας ἐπιτρέπεται μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ οἰκείου Πολυεδομικοῦ Γραφείου.

2. Τὸ ἐδάφιον 4 τοῦ ἄρθρου 65 τοῦ κατὰ Νομοθετικὴν ἐξουσιοδότησιν ἐκδοθέντος Διατάγματος τῆς 11)12 Νοεμβρίου 1929 «περὶ διοικήσεως δημοσίων κτημάτων» τροποποιεῖται ὡς ἐξῆς:

«4. Ἐπὶ ἐκποιήσεως ἀστικῶν ἢ ἀγροτικῶν κτημάτων τοῦ Δημοσίου ἐκτιμωμένης ἀξίας ὑπὲρ τὰς πεντακοσίας χιλιάδας (500.000) δραχμῶν ἀπαιτεῖται Β. Α. ἐκδιδόμενον μετὰ πρῶταξιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ προηγουμένην γνώμην τῆς Ἐπιτροπῆς Δημοσίων Κτημάτων».

3. Ἡ ἀληθὴς ἔννοια τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Ν. Α. 422)1947 εἶναι ὅτι αἱ ὑπ' αὐτοῦ ρυθμιζόμεναι περιπτώσεις ἀφορῶσιν οἰκοπεδικὰς ἐκτάσεις καὶ ἀστικά κτήματα τοῦ Δημοσίου τῶν πάσης φύσεως ἀγροτικῶν τοιούτων ρυθμιζόμενων ἀποκλειστικῶς ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 116 τοῦ ἀπὸ 11.12 Νοεμβρίου 1929 Π. Α. «περὶ διοικήσεως Δημοσίων Κτημάτων» ὡς τὸ ἄρθρον τοῦτο ἐτροποποιήθη καὶ συμπληρώθη διὰ τοῦ Ν. 5284 καὶ τοῦ ἄρθρου 21 τοῦ Α. Ν. 1540)38.

Καθ' ἣν δὲ περὶ τῶν τῶν Δημοσίων τυγχάνει συνοιδιοκτητῆς ἀγροτικῶν κτημάτων κατὰ ποσοστὸν ἐξ ἀδιαίρετου ἔλαττον τοῦ 1)10 ὑποχρεοῦται εἰς τὴν ἀπ' εὐθείας καὶ ἄνευ δημοπρασίας πώλησιν τούτου εἰς τοὺς συνοιδιοκτῆτας τούτων, ἐφαρμοζόμενων τῶν διατυπώσεων τοῦ ἄρθρου 21 τοῦ Α. Ν. 1540)38.

*Ἀρθρον 4.

Ἀκίνητα τοῦ Δημοσίου κείμενα ἐκτὸς τοῦ Νομοῦ Ἀττικῆς, ὧν ἡ ἐτήσια πρόσδοδος δὲν ὑπερβαίνει τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν

ἔξ χιλιάδων, δύναται, μετὰ γνώμην τῆς Ἐπιτροπῆς Δημοσίων Κτημάτων, νὰ ἐκμισθῶνται διὰ χρονικὸν διάστημα μέχρι τριῶν ἐτῶν ἄνευ δημοπρασίας πρὸς τοὺς κατόχους αὐτῶν, ἐφ' ὅσον ἤθελε διαπιστωθῇ ἡ ἐν τῷ μισθίῳ ἐνέργεια ἀξιολόγων δαπανῶν διὰ τὴν διαρρύθμισιν καὶ καλλωπισμὸν πρὸς τουριστικὴν ἀξιοποίησιν καὶ ἐκμετάλλευσιν τούτων.

Ἄρθρον 5.

1. Ἐκτάσεις βαλανοειδῶν ἀνήκουσαι εἰς τὸ Δημόσιον ἐκπονῶνται εἰς τοὺς κατοίκους τῶν Κοινοτήτων εἰς τοὺς ὁποίους διοικητικῶς ἀνήκουσιν αἱ ἐκτάσεις. Ἡ τοπικὴ Ἐπιτροπὴ ἀποτελεσθεῖσα ἀπὸ τὸν Δ' ντὴν Γεωργίας, τὸν Οἶκον. Ἐφορον, τὸν Διευθυντὴν τοῦ Δημοσίου Ταμείου καὶ τὸν Δασάρχην τῆς περιφέρειας ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ τῶν ἐνδιαφερομένων θέλει ὀρίσει τὸν κλῆρον ἐκάστου κατοίκου, τοὺς ὅρους τῆς ἐκποιήσεως, τὸ τίμημα καὶ τὰς θέσεις καταβολῆς τούτου, αἵτινες δὲν εἶναι δυνατόν νὰ εἶναι ὀλιγώτεροι τῶν δέκα ἐτησίων. Κατὰ τῆς ἀποφάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς χωρεῖ ἔνστασις ἐνώπιον τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ὅστις μετὰ γνώμην τῆς Ἐπιτροπῆς Δημ. Κτημάτων ἀποφασίζει ὁριστικῶς.

Αἱ οὕτω παραχωρούμεναι ἐκτάσεις θέλουσιν ἐκμεταλλεῖσθαι παρὰ τῶν κληρούχων κατὰ τὰς ὑποδείξεις τῶν κατὰ τόπους δασικῶν ἀργῶν.

2. Ἐκ τῆς θέσεως τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 7 τῆς διὰ τοῦ Νόμου ΑΜΖ(1882) κυρωθείσης συμβάσεως «περὶ κατασκευῆς σιδηροδρόμου ἀπὸ Λαυρίου εἰς Ἀθήνας» κατὰ χρῆσιν παραχωρηθείσης εἰς τὴν Α. Ε. Μεταλλουργεῖαν Λαυρίου συνολικῆς ἐκτάσεως, τμήμα 280 στρεμμάτων εἰς τὴν θέσιν ἐργαστηρίων δύναται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου νὰ παραχωρηθῇ ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει ἐπὶ τιμήματι εἴτε εἰς τὸν ἄξιον Λαυρίου, εἴτε εἰς τοὺς κατέχοντας μισθωτὰς αὐτοῦ, τὸ τίμημα καθορισθήσεται διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως μετὰ γνώμην τῆς Ἐπιτροπῆς Δημοσίων Κτημάτων.

Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον δύναται νὰ παραχωρηθῇ καὶ ἡ ἐπὶ πλεόν τῶν τίτλων τῆς Γαλλικῆς Ἑταιρίας Μεταλλουργεῖαν Λαυρίου κατεχόμενη δημοσία ἔκτασις εἰς τὴν περιοχὴν Λαυρίου.

3. Ἡ ἀληθὴς ἔννοια τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Ν. Δ. 2536)53 «περὶ ἐπανεποικισμού τῶν παραμεθορίων περιοχῶν καὶ ἐνισχύσεως τοῦ πληθυσμοῦ αὐτῶν» καὶ τοῦ ἄρθρου 42 τοῦ Ν.Δ. 3784)57 εἶναι ὅτι αὐταὶ ἀφορῶσι τὰ ἐγκαταλειμμένα εἰς τὰς παραμεθορίας περιοχὰς καθαρῶς ἀγροτικὰ κτήματα, ὡς καὶ ἐκεῖνα ἐκ τῶν εἰς τὰ χωρία καὶ συνοικισμοὺς τῶν περιοχῶν τούτων τῶν τύποις ἀστικῶν ἅτινα ἤθελον κατὰ τὴν κρίσιν τῶν Γεωργικῶν Ὑπηρεσιῶν ἢ τῶν Ἐπιτροπῶν ἀπαλλοτριώσεων χαρακτηρισθῇ ὡς προσφερόμενα πρὸς ἐξυπηρέτησιν γεωργικῶν σκοπῶν, οὐχὶ δὲ καὶ τὰ ἐν ταῖς αὐταῖς (περιοχαῖς) ἐγκατελειμμένα καθαρῶς ἀστικά τοιαῦτα ἅτινα ἐξακολουθοῦσι νὰ διέπονται ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 34 τοῦ Α. Ν. 1539)38.

Αἱ κατ' ἐφαρμογὴν τῶν ἀνωτέρω ἐρμηνευμένων διατάξεων λαβοῦσαι χώραν διαθέσεις κτημάτων τῶν παραμεθορίων περιοχῶν θεωροῦνται ὡς καλῶς γενόμεναι.

4. Εἰς τοὺς μισθωτὰς ἢ κατόχους ἀκινήτων κτημάτων κειμένων ἐν τῇ Ἀιωνίᾳ περιοχῇ Ραφίνας τῆς Ἐπαρχίας Ἀττικῆς καὶ οἰκοδομηθέντων παρὰ τούτων παρέχεται τὸ δικαίωμα τῆς ἐξαγορᾶς αὐτῶν παρὰ τοῦ Δημοσίου κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 1 καὶ 2 τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 6.

1. Κατὰ παρέκκλισιν τῶν κειμένων περὶ ἐκποιήσεως τῶν δημοσίων κτημάτων διατάξεων, ἐπὶ σκοπῷ ἀναπτύξεως τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἀθλητισμοῦ, ἐπιτρέπεται ἡ παραχώρησις εἰς τὴν ἐν Θεσσαλονίκῃ Ἀθλητικὸν Σύλλογον «Ὁ Ἡρακλῆς» τμήματος ἐκ τ.μ. 30640 τοῦ ἐν Θεσσαλονίκῃ ὑπ' ἀριθ. Β.Κ. 1340 ἀκινήτου τοῦ Δημοσίου (τέως Ἰσραηλιτικῶν Νεκροταφείων) ἐπὶ ἀποκλειστικῷ σκοπῷ χρησιμοποίησεως τούτου ὡς ἀθλητικοῦ γηπέδου, ἀντὶ τιμήματος καθορισθησμένου δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου. Διὰ τῆς ἰδίας ἀποφάσεως θέλουσι καθορισθῇ καὶ οἱ ὅροι τῆς καταβολῆς αὐτοῦ.

Ἡ παραχώρησις θέλει συντελεσθῇ διὰ παραχωρητηρίου ἐκδοθησμένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν.

2. Τὰ ἐν τῇ θέσει «Δενδροπόταμος» Θεσσαλονίκης οἰκόμενα τὰ εἰκονιζόμενα εἰς τὸ ἀπὸ 11.6.1954 διάγραμμα διαχωρισμοῦ τούτων ὑπὸ κλίμακα 1:2.000 ἐκπονήθην ὑπὸ τῶν ΣΕΚ ἐπιτρέπεται ὅπως ἐκποιῶνται ὑπὸ τοῦ Δημοσίου κατὰ τὰς κειμένας περὶ ἐκποιήσεως τῶν δημοσίων κτημάτων διατάξεις, τὸ δὲ προῖον ἐκ τῆς ἐκποιήσεως τούτων διατεθῆσεται ἀποκλειστικῶς πρὸς ἀποπεράτωσιν τοῦ νέου Σιδηροδρομικοῦ Ἐπιβατικοῦ Σταθμοῦ Θεσσαλονίκης.

3. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν δύναται, ἀντὶ τῆς εἰς τὸ διενεχὲς χρήσεως τοῦ Δήμου Ναυπάκτου ἐπὶ τοῦ Διοικητηρίου τῆς πόλεως ταύτης ἀνεγερθέντος κατόπιν δωρεᾶς οἰκοπέδου ἐκτάσεως 2.420,55 τ.μ. παρὰ τοῦ Ἀνδρέου Γ. Κοζώνη νὰ παραχωρηθῇ εἰς τὸν Δήμον Ναυπάκτου ἡ ἐν τῇ αὐτῇ πόλει παρὰ τὴν συνοικίαν Ἁγίος Δημήτριος ἀνήκουσα εἰς τὸ Δημόσιον μονόροφος οἰκοδομὴ ἐπὶ οἰκοπέδου ἐκτάσεως 156 περίπου τ.μ.

Ἄρθρον 7.

1. Κτήματα τῶν Ἱερῶν Ναῶν τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, τελούντα ὑπὸ τὴν νομὴν καὶ κατοχὴν τούτων ἀπὸ τῆς ἀπελευθερώσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους καὶ διὰ τὰ ὁποῖα δὲν ὑφίσταται νόμιμος τίτλος τῆς μεταβιβάσεως ταύτης, λόγῳ ἀδυναμίας κτήσεως τοιούτου κατὰ τὸ ἐπὶ Τουρκοκρατίας ὑφιστάμενον καθεστῶς, θεωροῦνται ὡς περιελθόντα κατὰ πλήρη δικαίωμα κυριότητος εἰς τοὺς Ναοὺς τούτους ἀπὸ τῆς κτήσεως τῶν.

Ἡ τυπικὴ αὐτὴ τακτοποίησις τοῦ δικαιώματος κυριότητος ἐπὶ τῶν κτημάτων τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου, συντελεῖται διὰ μεταγραφῆς εἰς τὰ βιβλία τῶν μεταγραφῶν τοῦ ἐγγράφου τῆς συναίνεσεως τοῦ ἐμφανιζομένου ὡς κυρίου τῶν κτημάτων ἢ τῶν εἰδικῶν ἢ καθολικῶν διαδόχων τούτου, συντασσόμενον ἐνώπιον συμβολαιογράφου. Αἱ διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος πράξεις, συντασσόμεναι ἐπὶ παγίῳ τέλους χαρτοσήμου, δὲν συνεπάγονται ὑποχρέωσιν καταβολῆς φόρου μεταβιβάσεως.

2. Ἄπαντα ἡ κινήτῃ καὶ ἀκίνητος περιουσία τοῦ ἐν Θεσσαλονίκῃ λειτουργούντος ἐνδαιτηματοῦ πτωχῶν, ἱδρυθέντος διὰ δωρεᾶς τῆς αἰδέστου χήρας Ροβέρτου Ἀμποτ, περιέρχεται κατὰ ἐποπτεῖαν καὶ διαχείρισιν εἰς τὴν Ἱερὰν Μητρόπολιν Θεσσαλονίκης (Γενικὸν Φιλόπτωχον Ταμεῖον).

Ἄρθρον 8.

1. Συμπληρωματικὸν τμήμα, ἐπιδικασθὲν τῷ Δημοσίῳ βάσει τοῦ Α. Ν. 1323)1949 διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως, ἀφορῶν κτήματα κείμενα εἰς τὰς Ἰονίους Νήσους, καὶ ἀλλὰ τοῦ τῆς Ἐπικρατείας, καταστραφέντα ὅμως ὁλοσχερῶς συνεπεία σεισμῶν, δὲν ἀξιοῦται ὑπὸ τοῦ Δημοσίου, θεωρουμένου ὡς παραγεγραμμένου τοῦ δικαιώματος τούτου.

2. Ἡ καταβολὴ τοῦ τιμήματος κτημάτων τοῦ Δημοσίου κειμένων εἰς σεισμοπλήκτους περιοχὰς καὶ ἐκπονηθέντων πρὸ τῶν καταστροφῶν συνεπεία τῶν σεισμῶν διὰ δημοπρασίας εἰς ἀγοραστὰς καταστάντας μεταγενεστέρως σεισμοπαθεῖς ἢ εἰς ἀστέγους ἐνοικιαστὰς καταστραφέντων οἰκημάτων, δύναται νὰ καθορίζεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν εἰς ἔξ (6) ἰσοπότους ἐτησίαις δόσεις ἐντόκως πρὸς 7 ο)ο.

Ἄρθρον 9.

Ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος παύουν ἰσχύεσθαι αἱ διατάξεις τοῦ Α. Ν. 410)45 «περὶ συγκεντρώσεως περιουσίας τοῦ Δημοσίου καὶ ἄλλων διατάξεων», ὡς αὐταὶ ἐτροποποιήθησαν, ὅσον ἀφορᾷ τὰ πάσης φύσεως οἰκοδομήματα, ἐγκαταστάσεις, προσθήκας καὶ ἐελπιώσεις γενομένας ὑπὸ τῶν Ἀρχῶν Κατοχῆς ἢ ἐντολῇ τούτων ὑπὸ τοῦ Δημοσίου ἐπὶ ἀκινήτων ἰδιοκτησίας τῶν Σ.Ε.Κ., Σ.Π.Α.Π. καὶ σιδηροδρόμων Βορειοδυτικῆς Ἑλλάδος, ὡς καὶ τὸ παντοειδὲς σιδηροδρομικὸν ὑλικόν, τὸ ἐγκαταλειφθὲν ὑπὸ τῶν Ἀρχῶν Κατοχῆς κατὰ μῆκος τῶν σιδηροδρομικῶν γραμμῶν τούτων, ἅτινα περιέρχονται εἰς τὴν κυριότητα τῶν ὡς ἄνω Σιδηροδρόμων. Αἱ μέχρι τούδε ἐκδοθεῖσαι εἰς βάρος τῶν ἀνωτέρω ἀποφάσεις τῶν Ἐπιτροπῶν τοῦ Α. Ν. 410)1945 ὡς καὶ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἐφ' ὅσον δὲν κατέστησαν τελεσίδικαι, θεωροῦνται ὡς μηδέποτε ἐκδοθεῖσαι.

"Αρθρον 10.

Ἐπιτρέπεται, ὅπως ἐντὸς ἐξαμήνου ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος, δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἐκτιθεμένης μετὰ σύμφωνον γνώμην τῆς Ἐπιτροπῆς Δημοσίων Κτημάτων, ἀνακαλῶνται γενόμεναι ἀκυρώσεις πωλητηρίων, δι' ὧν ἐξεποιήθησαν ἐκτάσεις τοῦ Δημοσίου ὑπὸ τὴν, ἐκ παραδρομῆς, μὴ ρητῶς ἀναγραφείσαν εἰς τὸ πωλητήριο προϋπόθεσιν, ὅτι διὰ χρησιμοποίησιν πρὸς ἐπέντησιν βιομηχανικῶν ἐγκαταστάσεων κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 96 τοῦ ἐκδοθέντος κατὰ νομοδ. ἐξουσιοδότησιν Δ) τοῦ 11 Ν)βρίου 1929 «περὶ Διοικήσεως Δημοσίων Κτημάτων», αἵτινες ἀκυρώσεις ἐγένοντο ἐπὶ τῷ λόγῳ, ὅτι ἡ ἐκ τοῦ Νόμου ἐξυπακουομένη προϋπόθεσις αὕτη δὲν ἐξεπληρώθη.

Διὰ τῆς ἰδίας ἀποφάσεως καθορίζεται τὸ παρὰ τῶν ἀρχικῶν ἀγοραστῶν καταβλητέον πρὸς τὸ Δημόσιον συμπληρωματικὸν τίμημα, ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη συναφὴς λεπτομέρεια.

Εἰς περίπτωσιν, καθ' ἣν αἱ περὶ ὧν ἡ προηγουμένη παράγραφος ἐκτάσεις τοῦ Δημοσίου εἶχον πωληθῇ πρὸ τῆς ἀκυρώσεως τοῦ παραχωρητηρίου πρὸς τρίτους, αἱ ἐν τῷ μεταξὺ γενόμεναι καταβολαὶ πρὸς τὸ Δημόσιον ὑπὸ τῶν τρίτων, βεβαιωθείσων εἰς βάρος τῶν ἀποζημιώσεων, αἵτινες καθωρίσθησαν κατὰ τὴν διαδικασίαν τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Νόμου 5895 τοῦ 1933, δὲν επιστρέφονται. Ἐπιτρέπεται ὅμως, ὅπως οἱ τρίτοι οὗτοι διὰ τῆς ἀποφάσεως τῆς προηγουμένης παραγράφου ἀπαλλάσσονται τῆς ὑποχρέωσός, πρὸς καταβολὴν βεβαιωθείσων μὲν ἀποζημιώσεων, ἀλλὰ μὴ εἰσπραχθείσων εἰσέτι ὑπὸ τοῦ Δημοσίου.

"Αρθρον 11.

Ἡ προδικασία τοῦ ἄρθρου 1 παρ. 2 τοῦ Ν.Δ. 2951)54 παρατείνεται ἐπὶ ἓν ἔτος ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος.

"Αρθρον 12.

1. Καταργεῖται ὅφ' ἧς ἴσχυεν ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 51 τοῦ Νόμου 3194)55 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῆς περὶ Ταμείων Ἐφεδρῶν Πολεμιστῶν Κρήτης καμμένης Νομοθεσίας καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων τῆς Ἐποικιστικῆς Νομοθεσίας».

2. Τὸ ἄρθρον 44 τοῦ Ν.Δ. 3784)57 «περὶ καταργήσεως τοῦ Ταμείου Βοιωτικῆς Κηφισοῦ κ.λ.π.», καταργεῖται.

"Αρθρον 13.

Εἰς τὴν παράγραφον 1 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Νόμου ὑπ' ἀριθ. 2100)1952 «περὶ συστάσεως Ὄργανισμοῦ ἀκινήτου περιουσίας τοῦ Δημοσίου ἐν Δωδεκανήσῳ καὶ ρυθμίσεως κτηματικῶν τινῶν ὑποθέσεων τῆς αὐτῆς περιφέρειας» προστίθεται δεύτερον ἐδάφιον, ἔχον οὕτω:

«Ὡσαύτως πᾶ ἔσοδα ταῦτα διατίθενται καὶ διὰ τὴν ἐκτέλεσιν παραγωγικῶν γεωργικῶν ἔργων, ἀποσκοπούντων εἰς τὴν ἀνάπτυξιν καὶ προαγωγὴν τῆς γεωργίας ἐν Δωδεκανήσῳ».

"Αρθρον 14.

Ἡ παράγραφος 2 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Νόμου ὑπ' ἀριθ. 2100 τῆς 18)28 Ἀπριλίου 1952 «περὶ συστάσεως Ὄργανισμοῦ Ἀκινήτου Περιουσίας τοῦ Δημοσίου ἐν Δωδεκανήσῳ καὶ ρυθμίσεως κτηματικῶν τινῶν ὑποθέσεων τῆς αὐτῆς περιφέρειας», ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«2. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ὁρίζεται κατὰ τὸν τελευταῖον μῆνα ἐκάστου οἰκονομικοῦ ἔτους τριμελὴς Ἐπιτροπὴ ἐξ οἰκονομικῶν ἢ Τραπεζικῶν ὑπαλλήλων, ἣτις θέλει διενεργεῖ ἐλεγχον τῶν κατὰ τὸ διαρρεῦσαν οἰκονομικὸν ἔτος διαχειριστικῶν πράξεων τοῦ Ὄργανισμοῦ. Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἐν ὅσῃ τῶν ἐν τῇ ἐκθέσει τῶν ἐλεγκτῶν στοιχείων διὰ πράξεώς, του κηρύσσει καλῶς ἔχουσαν τὴν διαχείρισιν ἢ καταλογίζει ταύτην εἰς βάρος τοῦ ὑπολόγου. Κατὰ τῆς πράξεως ταύτης ἐπιτρέπεται προσφυγὴ ἐνώπιον τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου.

Τὰ καθήκοντα καὶ τὰ δικαιώματα τῶν μελῶν τῆς κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον Ἐπιτροπῆς καθορίζονται διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως».

"Αρθρον 15.

1. Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Ὄργανισμοῦ Ἀκινήτου Περιουσίας τοῦ Δημοσίου ἐν Δωδεκανήσῳ δύναται πρὸς ἀντιμετώπισιν ἐκτάκτων ὑπηρεσιακῶν ἀναγκῶν καὶ σφόδρου ἐργασίας, νὰ συγκροτῇ δι' ἀποφάσεώς του συνεργεῖον ἐξ ὑπαλλήλων τοῦ Ὄργανισμοῦ, πρὸς διεξαγωγὴν τῆς ὑπηρεσίας διὰ τῆς παροχῆς ἐργασίας πέραν τῶν κανονισμένων ὁρῶν.

Διὰ τῆς αὐτῆς ἡ ἐτέρας ἀποφάσεως καθορίζει τὸν χρόνον τῆς ἐργασίας, τὴν διάρκειαν τοῦ συνεργεῖου, τὸν ἀριθμὸν τῶν μετεχόντων εἰς αὐτὸ ὑπαλλήλων καὶ τὴν ὥριαν ἀποζημίωσιν, ἣτις ἐν πάσῃ περιπτώσει δὲν δύναται νὰ υπερβαίνει τὰ ἐκάστοτε δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καθοριζόμενα ὅρια δι' ἀμοιβὴν συνήθους ὑπερωριακῆς ἐργασίας, παρεχομένης ὑπὸ τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων.

2. Ὁμοίως δι' ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ὄργανισμοῦ Ἀκινήτου Περιουσίας τοῦ Δημοσίου ἐν Δωδεκανήσῳ, δύναται νὰ καθορίζεται ἡ καταβολὴ ἐξόδων κινήσεως, μὴ ὑπερβαίνοντων τὰς τετρακοσίας (400) δραχμὰς μηνιαίως εἰς δημοσίους ὑπαλλήλους τῆς περιφέρειας τῆς Νομαρχίας Δωδεκανήσου, καὶ μέχρι πέντε κατ' ἀνώτατον ὅριον, παρέχοντας εἰς τὸν Ὄργανισμὸν ὑπηρεσίας, δι' ἧς ὑποβάλλονται εἰς πρόσθετον ἀπασχόλησιν.

"Αρθρον 16.

1. Παραχωροῦνται εἰς τὸν Δήμον Κῶ, μεταβιβαζόμενα δωρεὰν κατὰ πλήρες δικαίωμα κυριότητος, νομῆς καὶ κατοχῆς τὰ κάτωθι ἀκίνητα τοῦ Δημοσίου:

α) Τὸ ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Ἀκταῖον» Ξενοδοχεῖον (τριώροφος οἰκοδομή), κείμενον ἐν Κῶ καὶ ἐπὶ τῆς λεωφόρου Βασιλέως Γεωργίου Β', τὸ ὅποιον ἔχει καταχωρηθῇ εἰς τὸ Βιβλίον Καταγραφῆς Κτημάτων τοῦ Δημοσίου, περιφέρειας Κῶ ὑπ' ἀριθ. 385 καὶ εἶναι ἐγγεγραμμένον εἰς τὰ Βιβλία τοῦ Κτηματολογίου Κῶ — Λέρου ὑπ' ἀριθ. κτηματικῆς μερίδος 1220 Α, εἰς τὸν τόμον XIII καὶ σελίδα 55.

β) Ἡ ἐπὶ τῆς ἀκτῆς Κουντουριώτου ἐν Κῶ ἰσόγειος οἰκοδομή, ἡ ὁποία ἔχει καταχωρηθῇ εἰς τὸ Βιβλίον Καταγραφῆς Κτημάτων τοῦ Δημοσίου περιφέρειας Κῶ ὑπ' ἀριθ. 386 καὶ εἶναι ἐγγεγραμμένη εἰς τὰ Βιβλία τοῦ Κτηματολογίου Κῶ — Λέρου ὑπ' ἀριθ. κτηματικῆς μερίδος 917, εἰς τόμον XXIII καὶ σελίδα 66, σύγκειται δὲ ἐκ δέκα καταστημάτων - ἀποθηκῶν.

γ) Ἡ εἰς θέσιν Κρητικὰ ἐν Κῶ ἰσόγειος οἰκοδομή, ἡ ὁποία ἔχει καταχωρηθῇ εἰς τὸ Βιβλίον Καταγραφῆς Κτημάτων τοῦ Δήμου περιφέρειας Κῶ ὑπ' ἀριθ. 389 καὶ εἶναι ἐγγεγραμμένη εἰς τὰ Βιβλία τοῦ Κτηματολογίου Κῶ — Λέρου ὑπ' ἀριθ. κτηματικῆς μερίδος 1, εἰς τόμον I καὶ σελίδα 2.

δ) Τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Βασιλέως Παύλου οἰκόμενον ἐν Κῶ ἐκτάσεως 56 τετρ. μέτρων, τὸ ὅποιον ἔχει καταχωρηθῇ εἰς τὸ Βιβλίον Καταγραφῆς Κτημάτων τοῦ Δημοσίου ὑπ' ἀριθ. 387 καὶ εἶναι ἐγγεγραμμένον εἰς τὰ Βιβλία τοῦ Κτηματολογίου Κῶ — Λέρου ὑπ' ἀριθ. κτηματικῆς μερίδος 751, εἰς τόμον XXI καὶ σελίδα 154.

ε) Ἡ εἰς θέσιν «Δύο Μύλοι» ἐν Κῶ ἰσόγειος οἰκοδομή, ἡ ὁποία ἔχει καταχωρηθῇ εἰς τὸ Βιβλίον Καταγραφῆς Κτημάτων τοῦ Δημοσίου περιφέρειας Κῶ ὑπ' ἀριθ. 388 καὶ εἶναι ἐγγεγραμμένη εἰς τὰ Βιβλία τοῦ Κτηματολογίου Κῶ — Λέρου ὑπ' ἀριθ. κτηματικῆς μερίδος 516, εἰς τόμον V καὶ σελίδα 87.

2. Τὰ ὡς ἄνω μεταβιβαζόμενα ἀκίνητα, ὡς πρὸς τὴν ἐδαφικὴν ἔκτασιν καὶ τὰ ὅρια αὐτῶν, λαμβάνονται ἐπὶ τῇ βάσει τῆς περιγραφῆς τῶν εἰς τὸ Βιβλίον Καταγραφῆς Κτημάτων τοῦ Δημοσίου περιφέρειας Κῶ, παραχωροῦνται δὲ μετὰ πάντων τῶν συστατικῶν καὶ παραρτημάτων αὐτῶν.

3. Τὰ ἀναλογούντα εἰς τὸ χρονικὸν διάστημα ἀπὸ τῆς μεταγραφῆς τῶν ὡς ἄνω ἀκινήτων εἰς τὸ Κτηματολόγιον Κῶ μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου μισθώματα, ἅτινα ὀφείλονται ὑπὸ τῶν μισθωτῶν τούτων, εἴτε κατατεθέντα εἰς τὸ Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων εἴτε μὴ, περιέρχονται εἰς τὸν Δήμον Κῶ.

*Άρθρον 17.

Παραχωρείται κατά πλήρη κυριότητα εις τὸν Δῆμον Μανδρακίου—Νισύρου τὸ κτιριακὸν συγκρότημα τοῦ Δήμου Μανδρακίου, ἐνθα στεγάζονται σήμερον ἅπασαι αἱ ὑπηρεσίαι τοῦ Δήμου (Δημαρχεῖον), ἕπερ ἀνηγέρθη κατὰ τὸ ἔτος 1931 ὑπὸ τοῦ Δήμου καὶ χρησιμοποιεῖται ἕκτοτε συνεχῶς διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ Δήμου.

*Άρθρον 18.

1. Παραχωροῦνται εἰς τοὺς ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ ἀναφερομένους Δήμους καὶ Κοινότητες τῆς Δωδεκανήσου, μεταβιβαζόμεναι δωρεὰν κατὰ πλήρη δικαίωμα κυριότητος, νομῆς καὶ κατοχῆς, αἱ ὑπ' αὐτῶν χρησιμοποιούμεναι πρὸς ἐδσκευὴν ζώων καὶ περιελθούσαι εἰς τὸ Δημόσιον, δυνάμει τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου 1 τοῦ XIV παραρτήματος τῆς συνθήκης Εἰρήνης μεταξὺ τῶν Συμμάχων καὶ συνητισμένων Δυνάμεων καὶ τῆς Ἰταλίας, κυρωθεῖσης διὰ τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος 423)1947, νησιδες ὡς κατωτέρω περιγράφονται αὐταί :

α) Εἰς τὸν Δῆμον Ἀστυπалаίας : 1) ἡ νησίς Σύβωνα μετὰ τοῦ συμπλέγματος τῶν μικρονησίδων Δύο Ἀδελφοί, Πλακίδες καὶ Ζαφροῦς, 2) ἡ νησίς Κουνούπα μετὰ τοῦ συμπλέγματος τῶν μικρονησίδων Κουτσουμή, Ἀγία Κυριακή, Χονδρὸ Νησί, Γλυνὸ Νησί, Χονδρέπουλο καὶ Τηγάνι, 3) ἡ νησίς Ὀφειδοῦσα μετὰ τοῦ συμπλέγματος τῶν μικρῶν νησίδων Ποντικοῦσα καὶ Κατσαγγέλλι καὶ 4) αἱ νησίδες Φωκιονήσια.

β) Εἰς τὸν Δῆμον Καλύμνου : Αἱ νησίδες 1) Γαῖδουρβήσος, 2) Γλαρονήσια, 3) Καλαδρές, 4) Ἀγία Κυριακή, 5) Νερά, 6) Ἅγιος Νικόλαος, 7) Ἅγιος Ἀνδρέας, 8) Τοῦ Σαρῆ, 9) Πλάτη, 10) Τέλενδος, 11) Ψέρημος. Αἱ δύο τελευταῖαι νησίδες (Τέλενδος, Ψέρημος) παραχωροῦνται καθ' ὃ τμήμα χρησιμοποιοῦνται πρὸς ἐδσκευὴν ζώων.

γ) Εἰς τὸν Δῆμον Καρπάθου : αἱ δεξιὰ τῷ εἰσερχομένῳ εἰς τὸν λιμένα Καρπάθου καὶ παρὰ τὴν εἴσοδον αὐτοῦ τρεῖς ἀκατοίκητοι νησίδες, αἵτινες ἀπέχουσιν ἀλλήλων περὶ τὰ 100—200 μέτρα.

δ) Εἰς τὸν Δῆμον Κάσου : αἱ νησίδες 1) Μακρά, 2) Στρογγύλη, 3) Ἀστακίς, 4) Ἰούνια, 5) Λίτσα, 6) Πεντηκονήσια, 7) Πλάτη, 8) Κούρια.

ε) Εἰς τὸν Δῆμον Καστελλορίζου (Μεγίστης) : αἱ νησίδες Ρῶ ἢ Ἅγιος Γεώργιος (πρὸς δυσμὰς τοῦ Καστελλορίζου) καὶ Ἰψηλὴ ἢ Στρογγυλὴ (πρὸς Ἀνατολὰς τοῦ Καστελλορίζου).

στ) Εἰς τὸν Δῆμον Λέρου : αἱ νησίδες 1) Λέβιθα, 2) Φαρμάκω, 3) Πηγανοῦσα, 4) Ἀρχάγγελος, 5) Τρυπητή, 6) Στρογγύλη, 7) Γλαρονήσι, 8) Φαραθονήσια, 9) Ἀγία Κυριακή.

ζ) Εἰς τὸν Δῆμον Μανδρακίου—Νισύρου : αἱ νησίδες 1) Περιγούσα καὶ 2) Κανδελαιοῦσα καὶ τὸ δυτικὸν τμήμα τῆς νήσου Γυαλί, τὸ ὡς ἐδσκευοποιὸς χρησιμοποιούμενον.

η) Εἰς τὸν Δῆμον Πάτμου : αἱ νησίδες 1) Τρακονήσι, 2) Ἀγία Θέκλη, 3) Ἀγιογεωργονήσι—Σκλάδες, 4) Ἀνυδρος (ἅπασαι παρὰ τὴν νήσον Πάτμον, 5) Καλόβολος, 6) Μακρονήσι, 7) Ψαθονήσι, 8) Τσοῦκα, 9) Τσουκάκι, 10) Ἀβάφτιστο, 11) Σμηγερονήσι, 12) Κομαρονήσι, 13) Ἐριφούσα, 14) Σπαλαθονήσι, 15) Ἀγρελοῦσα καὶ 16) Μανώλη—Νησιά (ἅπασαι παρὰ τὸ συγκρότημα τῶν νησίδων Ἀρκιῶν, αἵτινες κατοικοῦνται).

θ) Εἰς τὸν Δῆμον Σύμης : αἱ νησίδες 1) Νῆμος, 2) Χονδρός, 3) Πλάτη, 4) Ὀξεία καὶ 5) Διαβατές.

ι) Εἰς τὸν Δῆμον Χάλκης : αἱ νησίδες 1) Ἀλιμνία, 2) Μακρή, 3) Στρογγυλή, 4) Ἀτράκουσα, 5) Ἅγιος Θεόδωρος, 6) Νῆτος.

ια) Εἰς τὸν Δῆμον Μεγάλου Χωρίου νήσου Τήλου ἡ νησίς Νησί (Γαῖδουρονήσι).

ιβ) Εἰς τὴν κοινότητα Λιβαδίων νήσου Τήλου : αἱ νησίδες 1) Πρασοῦδα, 2) Γαῖδουρονήσι, 3) Ἀντίτηλος (Ἀσκνα).

2. Οἱ εἰς τὰς ἐδσκευὰς τῶν ὡς ἄνω νησίδων ἐγκατεστημένοι κατὰ τὴν ἰσχύν τοῦ παρόντος ὡς μισθωταί, δικαιούνται νὰ ζητήσωσι παρὰ τῶν οἰκείων Δήμων καὶ Κοινοτήτων τὴν ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ἔδρους παράτασιν τῶν ὑφισταμένων μισθώσεων ἐπὶ δύο (2) ἔτη ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος.

*Άρθρον 19.

Τὰ ἐν τῇ παρ. 2 τοῦ ἁρθροῦ 1 τοῦ Ἀν. Νόμου 1331 τῆς 24)27 Νοεμβρίου 1949 ἀπερὶ παραχωρήσεως ἀκινήτων τινῶν τοῦ Δημοσίου καὶ περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τινῶν τῆς νομοθεσίας περὶ δημοσίων κτημάτων ἀναφερόμενα καὶ εἰς τὴν δασικὴν περιοχὴν Ρόδου καὶ ἐν τῇ θέσει Προφήτης Ἡλίας καίμενα δύο κτίρια μετὰ τῆς περιοχῆς αὐτῶν καὶ τῶν ἐν αὐτοῖς ἐπίπλων, παραχωροῦνται κατὰ κυριότητα εἰς τὸν διὰ τοῦ Νόμου 2100 τῆς 18)28 Ἀπριλίου 1952 συσταθέντα Ὅργανισμὸν Ἀκινήτου Περιουσίας τοῦ Δημοσίου ἐν Δωδεκανήσῳ, ἵνα διαχειρισθῇ ταῦτα συμφώνως πρὸς τὰς ἐκάστοτε ἰσχύουσας διατάξεις.

*Άρθρον 20.

1. Παραχωροῦνται, κατὰ πλήρη κυριότητα, εἰς τὸν Δῆμον Μανδρακίου Νισύρου αἱ εὐρισκόμεναι ἐπὶ τοῦ τμήματος παλαιοῦ αἰγιαλοῦ, ἱαματικαὶ θερμοπηγαί, ὡς καὶ τὰ ἐπὶ τοῦ τμήματος τούτου κτιριακὰ συγκροτήματα, ἅτινα χρησιμοποιοῦνται ὑπὸ τοῦ ἐν λόγῳ Δήμου ὡς ξενοδοχείον καὶ ὑδροθεραπευτήριον ἀπὸ τοῦ ἔτους 1865.

2. Ὡςαύτως παραχωρεῖται εἰς τὸν Δῆμον Κῶ ἡ κυριότης τῶν θερμοπηγῶν Ἀγίου Φωκῆ, μὲ ἔκτασιν εἰς ἄκτινα 100 μέτρων περίξ τῶν πηγῶν, ἅστινας νέμεται ὁ Δῆμος οὗτος ἀπὸ ἀμνημονεύτων χρόνων, δι' ἀνέγερσιν κτιριακῶν συγκροτημάτων ὑδροθεραπευτηρίων καὶ ξεωνῶν, πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν λουομένων.

*Άρθρον 21.

1. Τὰ ἐν τῇ περιφέρειᾳ τῆς Νομαρχίας Δωδεκανήσου ἀκίνητα, ἅτινα ὡς ἐγκαταλειμμένα παρὰ τῶν ἰδιοκτητῶν των καὶ μὴ διαχειριζόμενα παρ' αὐτῶν οὐδὲ δι' ἀντιπροσώπου, καταλαμβάνονται ὑπὸ τοῦ Δημοσίου, παραδίδονται εἰς τὸν Ὅργανισμὸν Ἀκινήτου Περιουσίας τοῦ Δημοσίου ἐν Δωδεκανήσῳ, ἐφαρμοζομένων ἀναλόγως περὶ τούτου τῶν ἐν προκειμένῳ διατάξεων τοῦ ἁρθροῦ 34 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1539)38 Ἀναγκ. Νόμου (ἀπερὶ προστασίας τῶν Δημοσίων Κτημάτων).

2. Ἀγροτικὰ ἀκίνητα, ἅτινα ὡς ἐγκαταλειμμένα καταλαμβάνονται ὑπὸ τοῦ Δημοσίου καὶ παραδίδονται εἰς τὸν Ὅργανισμὸν Ἀκινήτου Περιουσίας τοῦ Δημοσίου ἐν Δωδεκανήσῳ, διέπονται ὡς πρὸς τὴν διαχείρισιν αὐτῶν μέχρι τῆς ὑπὸ τοῦ Ὁργανισμοῦ ἀποκλήσεως τῆς κυριότητος, ὑπὸ τῶν διατάξεων τῆς παρ. 1 τοῦ Α.Ν. 823)1948, κυρωθέντος διὰ τοῦ Ν. Δ. 1118)1949.

3. Ἐξαίρεται τῶν περιπτώσεων τῶν προηγουμένων παραγράφων, ὁ παρὼν Νόμος, ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει ἔχει ἐφαρμογὴν ἐπὶ τῶν ἐν Δωδεκανήσῳ Δημοσίων ἀγροτικῶν κτημάτων, ἅτινα τεθέντα ὑπὸ τὴν διαχείρισιν τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας διατίθενται καὶ διαχειρίζονται κατὰ τὴν εἰδικὴν περὶ αὐτῶν νομοθεσίαν, (προκλήρυξις 33)1947 τέως Στρατ. Δ)σεως, Α.Ν. 1546)1950, Νόμος 1568)1950, Ν. Δ)μα 2185)1952 κ.λ.π.

*Άρθρον 22.

1. Ἐγκρίνεται ἡ κατὰ παρέκκλισιν ἐκ τῶν κειμένων διατάξεων καὶ τῇ ἐποπτείᾳ τοῦ Διευθυντοῦ Δημοσίων Ἔργων τῆς 11ης περιφέρειας ἐκτέλεσις δι' αὐτεπιστάσις παρὰ τοῦ Ὁργανισμοῦ τοῦ Νόμου 2100)1952 ἐργασιῶν συντηρήσεως καὶ βελτιώσεως ἐν γένει τῶν περιελθόντων εἰς τὸν Ὁργανισμὸν Ἀκινήτου Περιουσίας τοῦ Δημοσίου ἐν Δωδεκανήσῳ ἀκινήτων, προσλαμβανομένων δι' ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ὁργανισμοῦ τούτου, ὑποκειμένης εἰς τὴν ἐγκρίσιν τοῦ Νομάρχου Δωδεκανήσου, τοῦ ἀπαιτουμένου πρὸς πραγματοποιήσιν τῶν ὡς ἄνω ἐπιδιώξεων τεχνικοῦ καὶ ἐργατικοῦ προσωπικοῦ, ἐπὶ συμβάσει ἢ ἡμερομισθίῳ.

2. Ἡ διάταξις τῆς προηγουμένης παραγράφου ἰσχύει ἀπὸ τῆς 9ης Μαΐου 1955.

3. Ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος καὶ ἐσεξῆς, ἡ διάταξις τῆς παραγράφου 1 τοῦ παρόντος ἁρθροῦ ἔχει ἐφαρμογὴν ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι ἐκάστη τῶν ἐνεργουμένων ἐργασιῶν συντηρήσεως, ἀναγκάσιων ἐπισκευῶν ἢ βελτιώσεων δὲν θὰ ὑπερβαίῃ τὸ ποσὸν τῶν δρχμῶν 30.000.

*Άρθρον 23.

1. Ἐπιτρέπεται ὅπως δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν προανακηρυχθῇ ἔκτασις διακοσίων πενήκτου πταμ

μάτων ἀνήκουσα εἰς τὸ Δημόσιον καὶ κειμένη εἰς τὴν περιοχὴν τοῦ Αἰτωλικοῦ, ἥτις διαχωρίζομένη εἰς εἰκόπεδα διέλει παραχωρηθῇ εἰς τοὺς ἔχοντας ἀνάγκην στεγαστικῆς συνδρομῆς ἀπὸρους κατοίκους Αἰτωλικοῦ.

Δι' ἀποφάσεως τῶν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ Κοινωνικῆς Προνοίας Ὑπουργῶν, θέλουσι καθορισθῇ οἱ δικαιωθεύμενοι στέγης, ὁ τρόπος διαθέσεως τῶν οἰκοπέδων τούτων, ὁ καθορισμὸς τοῦ τιμήματος, ὁ ἀριθμὸς τῶν δόσεων μὴ θυναμένων νὰ υπερβῶσι τὰς δέκα ἐτησίας, ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη ἀναγκαία λεπτομέρεια.

Ἐπίσης ἐπιτρέπεται ἡ παραχώρησις κατὰ τ' ἀνωτέρω, ἀναλόγου ἐκτάσεως, ἀνηκούσης εἰς τὸ Δημόσιον ἐν τῇ περιοχῇ τῆς Πόλεως Ἐνάθης πρὸς μετατόπισιν τῶν κατοικούντων εἰς τὴν συνοικίαν Πουρναλῖκ (Ἀθιγγάνων) Ἐνάθης. Ἡ πρὸ τῆς μεταστεγάσεως ἔκτασις, ἡ ἀνήκουσα εἰς τοὺς μεταστεγασθησόμενους μεταβιβασθῆσεται εἰς τὸ Δημόσιον αὐτοδικαίως δυνάμει τοῦ παρόντος.

2. Ἡ ἰσχὺς τῶν δύο πρώτων ἐδαφίων τῆς παρούσης ἄρχεται ἀπὸ τῆς 10ης Ἰανουαρίου 1957.

3. Οἱ ἐξυγιάναντες, ἀποξηράναντες καὶ καθ' οἷον ἀποκαταστήσαντες δι' ἰδίων αὐτῶν μέσων ἀλίπεδα ἢ ἄλλας ἀκαταλλήλους πρὸς χρησιμοποίησιν δημοσίας ἐκτάσεις, ὡς αὐταὶ εἶχον ἐπὶ τῆς ἀξιοποιήσεως τῶν παρὰ τῶν σημερινῶν αὐτῶν κατόχων, δικαιούται, ἐφ' ὅσον νέμονται ἡ κατέχουν ἐπὶ τρία τοὐλάχιστον πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος ἔτη τὰ παρ' αὐτῶν δι' ἀγροτικὴν ἢ ἀστικὴν τῶν ἐγκαταστάσιν ἀξιοποιηθέντα ὡς ἀνωτέρω μικροκτῆματα, ἐξαγορὰς τούτων ἔναντι τοῦ ἐνὸς τρίτου τῆς ἀξίας τῶν κτημάτων τούτων καταβλητέου εἰς τέσσαρας ἐτησίας δόσεις.

Ἄρθρον 24.

Τὸ ἐκ τεσσάρων δισεκατομμυρίων (4.000.000.000) δραχμῶν παλαιᾶς ἐκδόσεως κατατεθειμένων εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος ὑπὸ ἴδιον λογαριασμὸν ποσόν, ὅπερ εἰσεπράχθη ἐκ τῆς ὑπὸ τοῦ Δημοσίου ἐκποιήσεως, συμφώνως τῇ παραγράφῳ 6 τοῦ ἁρθροῦ 1 τοῦ Νόμου 2100/52, τοῦ ἐν Ρόδῳ ἀκινήτου τοῦ τέως καταστήματος τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἰταλίας, ἀναλαμβάνεται ὑπὸ τοῦ Δημοσίου καὶ εἰσάγεται ὡς δημοσίον ἔσοδον εἰς τὸν Προϋπολογισμὸν τῶν ἐσόδων τοῦ Κράτους.

Ἄρθρον 25.

Ἡ ὑπὸ τοῦ Ν. 1706/51 προβλεπομένη προθεσμία διὰ τὴν χρησιμοποίησιν τῶν ἀπαλλοτριωθέντων ἀκινήτων πρὸς ἐκπλήρωσιν σκοποῦ δημοσίας ὠφελείας παρατείνεται ἐπὶ ἐξάμηνον ἀρχόμενον ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος, ἐφ' ὅσον δὲν ὑπεβλήθῃ μέχρι τοῦδε ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 2 τοῦ ἀνωτέρω νόμου ἐμπρόθεσμος αἵτησις.

Ἐπίσης παρατείνεται ἐπὶ ἐξάμηνον ἡ προθεσμία τοῦ ρηθέντος ἁρθροῦ 2, ἀρχομένη μετὰ τὴν ἐκπνοὴν τῆς διὰ τῆς προηγουμένης παραγράφου παρατεινομένης προθεσμίας, ἐξαιρέσει τῶν δι' ἀρχαιολογικοὺς σκοποὺς γενομένων ἀναγκαστικῶν ἀπαλλοτριώσεων καὶ τῶν περιπτώσεων μεριδίου ἐξ ἀδιαιρέτου ἐπὶ ἐκτάσεως κηρυχθείσης ὡς ἀπαλλοτριωτέας ἐκ νέου διὰ στεγαστικὴν ἀποκατάστασιν ἀναπήρων πολέμου καὶ δι' ὅπερ μεριδίον ἔχει ἡδὴ υποβληθῇ αἵτησις τοῦ ὑπὲρ οὗ ἡ νέα ἀπαλλοτριώσις περὶ παραχωρήσεως παρὰ τοῦ Δημοσίου.

Ἄρθρον 26.

Πρὸς πραγματοποιήσιν τοῦ σκοποῦ κοινωφελῶν ἰδρυμάτων, ὑπαγομένων εἰς τὰς διατάξεις τοῦ Ἀν. Νόμου 2039/1939, ἐπιτρέπεται ἡ ἀναγκαστικὴ, λόγῳ δημοσίας ὠφελείας, ἀπαλλοτριώσις ἀκινήτων, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ, διὰ τοῦ ἀπὸ 29/30.4.53 Β. Διατάγματος, κωδικοποιηθέντος Ἀναγκ. Νόμου 1731/1939 «περὶ ἀναγκαστικῶν ἀπαλλοτριώσεων».

Ἄρθρον 27.

Ἡ ἀρμοδιότης τῆς ὑπὸ τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἁρθροῦ 37 τοῦ Α. Ν. 1731/1939, ὡς οὗτος κωδικοποιηθεὶς ἰσχύει, προβλεπομένης Ἐπιτροπῆς περιορίζεται μόνον ἐπὶ υποθέσεων ἀκινήτων, ὧν ἡ κατὰ τὸ ἐδάφιον α' τῆς αὐτῆς παραγράφου 1 ἀξιουμένη ἀποζημίωσις δὲν υπερβαίνει τὰς 25.000 δραχμάς. Ἐπὶ τῶν μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νομίμως

25.000 δραχμῶν, ἡ ὡς ἂν Ἐπιτροπὴ διατηρεῖ τὴν ἀρμοδιότητά της πρὸς ἐκδοσιν ἀποφάσεων.

Ἄρθρον 28.

Ἐπιτρέπεται ὅπως αἰτήσῃ τῶν ἐνδιαφερομένων, ὑποβληθεῖσα ἐντὸς τριμήνου ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, παραπέμπονται εἰς τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 10 τοῦ Α. Ν. 1539/39 Γνωμοδοτικὸν Συμβούλιον Δημοσίων Κτημάτων ὑποθέσεις ἐκκρεμοῦσαι ἐνώπιον τῶν Δικαστηρίων λόγῳ ἀμφισβήτησεως κυριότητος ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι ὁ αἰτῶν κέκτηται τίτλους ἰδιοκτησίας καὶ εἶναι κάτοχος τῶν κτημάτων πλέον τῆς 30ετίας.

Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν εἰς περίπτωσιν ἀποδοχῆς τῆς γνωμοδοτήσεως τοῦ κατὰ τ' ἀνωτέρω συμβουλίου ἐπιτρέπεται ὅπως ἀναγνωρίζεται ἡ κυριότης ἐπὶ κτημάτων τῆς ἀνωτέρω κατηγορίας.

Ἄρθρον 29.

Ἡ ὑπὸ τοῦ πρώτου ἐδαφίου τοῦ ἁρθροῦ 4 τοῦ Ν. Α. 3330/1955 «περὶ καταργήσεως τῆς ὀνομαστικοποιήσεως τῶν μεταχωρῶν τῶν ἡμεδαπῶν Ἀνωτάτων Ἐταιρειῶν» τασσομένη προθεσμία καθ' ἣν αἱ μὴ μετατραπέσιν εἰς ὀνομαστικὰς μεταχαὶ συμφώνως πρὸς τοὺς καταργουμένους νόμους λόγῳ ἀνωτέρας βίας, διαπιστωμένης δι' ἀποφάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Ν. 5420/32 δυνάμει τῆς ὁποίας δύναται νὰ μετατραποῦσιν αὐταὶ εἰς ὀνομαστικὰς, παρατείνεται, λήγουσα ἐντὸς ἑξ μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 30.

Εἰς τὸ ἄρθρον 22 τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 1539/1938 Ἀναγκ. Νόμου «περὶ προστασίας τῶν Δημοσίων κτημάτων» προστίθεται παραγράφος ὑπ' ἀριθμ. 5 ἔχουσα οὕτω:

« 5. Κατὰ τῶν ὡς ἀνωτέρω ἐκδιδομένων ἀποφάσεων παρὰ τοῦ Εἰσαγγελέως Πρωτοδικῶν χωρεῖ ἀνακοπὴ ἐνώπιον τοῦ Εἰσαγγελέως Ἐφετῶν ἀσκουμένη ἐντὸς διμήνου ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῶν παρὰ τοῦ Δημοσίου ἢ τῶν ἀντιδίκων τούτου. Ἐντὸς τῆς αὐτῆς ἐμήνου προθεσμίας ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Νόμου δύναται ν' ἀσκηθῇ ἀνακοπὴ κατὰ παραιτησίων ἀποφάσεων ἐκδοθεισῶν μέχρι σήμερον».

Ἄρθρον 31.

1. Ἐπιτρέπεται ὅπως δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἀποσπῶνται ἐφ' ὀρισμένον χρόνον παρὰ τῇ Κεντρικῇ Ὑπηρεσίᾳ τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Φορολογίας τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν μέχρι ἑξ κατ' ἀνώτατον ἔριον Ἐπιθεωρητῶν τῶν κάτωθι εἰδικότητων πρὸς ἐκτέλεσιν ὑπηρεσίας Ἐπιθεωρητοῦ παρὰ ταῖς Ἀναρτῶνται Δημοσίων Κτημάτων καὶ Ἐθνικῶν Κληροδοτημάτων. Οἱ οὕτω ἀποσπώμενοι δὲν δύναται νὰ εἶναι πλείονες τῶν δύο Ἐπιθεωρητῶν Οἰκονομικῶν Ἐφοριῶν, τριῶν Ἐπιθεωρητῶν Μονοπωλίων καὶ Φόρων Καταναλώσεως καὶ ἐνὸς Ἐπιθεωρητοῦ Καπνοῦ.

2. Ἐπιτρέπεται ἡ πρόκλησις ἐπιστάτου πρὸς φύλαξιν τῆς εἰς τὸ χωρίον Κάτω Κορακιὰν Κερκύρας ἐπαύλεως, ἥτις περιῆλθεν εἰς τὸ Δημόσιον ἐκ τῶν κληρονομῶν τῆς Φανῆς χήρας Λουκά Μπιμπέλη, ἐπὶ μηνιαία ἀντιμισθία ὀριζομένη δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ μὴ θυναμένη νὰ υπερβῇ τὰς χιλιάς δραχμάς.

Ἄρθρον 32.

1. Ἐπὶ ἐκτάσεων κειμένων εἰς τὰς οἰκοπεδικὰς περιοχὰς τῶν συνοικισμῶν τοῦ συγκροτήματος Ν. Κλαζομενῶν (Τὸν Ἀλτὶ) Ἡρακλείου καὶ παραχωρουμένων κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἁρθροῦ 12 τοῦ Α. Ν. 1832/1951, τὸ καθοριζόμενον τίμημα ἐξοφλεῖται διὰ δέκα (10) ἐτησίων δόσεων ἐπὶ ἀπλῷ τόκῳ 6% καὶ εἰσπράττεται κατὰ τὰς διατάξεις περὶ δημοσίων ἐσόδων. Ἐκάστη δόσις καταβάλλεται τὴν 1ην Ὀκτωβρίου ἐκάστου ἔτους.

2. Ὅσοι καὶ καθορισθεῖσαι μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος ἐκ παραχωρήσεων τοῦ ἁρθροῦ 12 τοῦ Α. Ν. 1832/1951, εἰς τοὺς αὐτοὺς ὡς ἂν Συνοικισμοὺς μὴ ἐξοφληθεῖσαι εἴτε ἐν ὅλῳ εἴτε ἐν μέρει, ἐξοφλοῦνται καὶ εἰσπράττονται ἐπίσης κατὰ τὰς διατάξεις τῆς προηγουμένης παραγράφου, τὰς παύσας δόσεις κατὰ τὴν αὐτὴν ἀπλὴν ὁρίσασιν.

1ην 'Οκτωβρίου, διαγραφόμενων και τῶν ἐπιβληθέντων προσθέτων τελῶν (τόκοι ὑπερμερείας) μόνον ἐπὶ τῶν μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος βεβαιωθείσων δόσεων.

3. Ἡ παράγραφος 6 τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ Α. Ν. 1832)1951 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολουθῶς:

αβ. Ἐν περιπτώσει καθυστέρησεως καταβολῆς μιᾶς δόσεως πέραν τοῦ ἑξαμήνου ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας δύναται μετὰ γνώμην τοῦ Γνωμοδοτικοῦ Συμβουλίου Ἐποικισμοῦ νὰ κηρύσῃ δι' ἀποφάσεώς του ἔκπτωσην τῶν εἰς καταβολὴν ὑπόχρεων ἐκ τῆς γενομένης εἰς τούτον παραχωρήσεως.

Αἱ καταβληθεῖσαι δόσεις θεωροῦνται ὡς μισθώματα δὲν ἐπιστρέφονται.

Οἱ μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος καταβάλλοντες ἐκπροθέτως μέρος ἢ καὶ ὁλόκληρον τὴν ἀξίαν τῶν παραχωρηθεισῶν αὐτοῖς γαιῶν, θεωροῦνται ὡς νομίμως καταβάλλοντες, θεωρουμένων ἐπίσης ὡς νομίμως ἐκδοθέντων τῶν σχετικῶν παραχωρητηρίων.

Ἄρθρον 33.

Ἐπιτρέπεται, ὅπως διὰ Βασιλικῆς Διατάγματος ἐκδοθησόμενου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν κωδικοποιηθῶσιν εἰς ἐνιαῖον κείμενον νόμον πᾶσαι αἱ ἰσχύουσαι διατάξεις νόμων, νομοθετικῶν καὶ κανονιστικῶν ἐν γένει Διαταγμάτων, αἱ ἀφορῶσαι τὴν ἀρμοδιότητα τῆς Διευθύνσεως Δημοσίων Κτημάτων τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ἐν γένει.

Εἰς τὴν κατὰ τ' ἀνωτέρω κωδικοποίησιν ἐπιτρέπεται ἡ ἀλλαγὴ τῆς σειρᾶς καὶ ἀριθμήσεως κεφαλαίων, ἄρθρων, παραγράφων καὶ ἐδαφίων, ὡς καὶ ἡ ἀπάλειψις περιττῶν καὶ ἐν ἀρχῇ διατάξεων ἢ ἡ φραστικὴ διαρρύθμισις ἐτέρων διατάξεων, εἰς τρόπον, ὥστε αὐταὶ νὰ προσαρμόζωνται πρὸς τὰς διὰ μεταγενεστέρων διατάξεων γενομένας τροποποιήσεις.

Ἄρθρον 34.

1. Παραχωρεῖται εἰς τὴν Ὁμοσπονδιακὴν Κυβέρνησιν τῆς Γερμανίας, μεταβιβαζόμενον αὐτῇ ἐπ' ἀναλλάγματι κατὰ πληρεῖς δικαίωμα κυριότητος, νομῆς καὶ κατοχῆς, τὸ ἐν Ἀθήναις καὶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ 28ης Ὀκτωβρίου (Πατησίων) ἀριθ. 196 ἀκίνητον τοῦ Ἑλλην. Δημοσίου, ἐκτάσεως μέτρων τετραγωνικῶν 2.094,45, πρὸς ἀνέγερσιν τῆς νέας Γερμανικῆς Σχολῆς Ἀθηνῶν.

2. Ὡς ἀντάλλαγμα τῆς κατὰ τὴν προηγούμενην παράγραφον παραχωρήσεως, τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον διατηρεῖ τὴν κυριότητα ἐπὶ τοῦ συνόλου τοῦ ἀκινήτου τῆς τέως Γερμανικῆς Σχολῆς μετὰ τῶν παραρτημάτων καὶ παρακολουθημάτων του, κειμένου ἐν Ἀθήναις καὶ ἐπὶ τῶν ὁδῶν Ἀσκήλπιου, Ἀραχωθῆς, Βαλτεσίου καὶ Πρασῆ καὶ δικαιούται λαμβάνειν παρὰ τῆς Ὁμοσπονδιακῆς Κυβερνήσεως τῆς Γερμανίας, ὡς ἐπὶ πλέον ἀξίαν, τὰ ποσὸν τῶν δραχμῶν πεντακοσίων ἑνδεκα χιλιάδων διακοσίων πενήντων (511.250).

3. Πρὸς παράδοσιν ἐλευθέρου τοῦ παραχωρουμένου ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου ἀκινήτου τῆς ὁδοῦ 28ης Ὀκτωβρίου ἀρ. 196, αἰρεται ἡ ἐνοικιοστασιακὴ προστασία τῶν ὑφισταμένων ἐν τῷ ἀκινήτῳ τούτῳ μισθώσεων, ἐπὶ χρηματικῇ ἀποζημιώσει τῶν ἐνοικιοστασιακῶν μισθωτῶν τούτου, ἴση πρὸς τὰ ἐνοικιοστασιακὰ μισθώματα δύο ἐτῶν, καταβλητέα ὑπὸ τοῦ Δημοσίου.

4. Ἡ ἰσχὺς τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἄρθρου ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς ἐπ' ἀριθ. 1450 ἀπὸ 25 Ἰουλίου 1957 ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρον 35.

1. Ἐπὶ τῷ τέλει πραγματοποιήσεως τοῦ ὑπὸ τοῦ Ν. 3224) 1955 ταχθέντος σκοποῦ ἐπιτρέπεται ἡ παρὰ τοῦ Σχολικοῦ Ταμείου τοῦ Α' Γυμνασίου Ἀρρένων Τριπόλεως δωρεὰν παραχώρησις τοῦ εἰς τὴν κυριότητα αὐτοῦ ἀνήκοντος γηπέδου κειμένου ἐν Τριπόλει καὶ παρὰ τὴν ὁδὸν Καλαμῶν πρὸς τὸ διὰ τοῦ αὐτοῦ ὡς ἀνωτέρω Νόμου συσταθὲν Ἰδρυμα, ὑπὸ τὸν ὅρον τῆς ἐπεκτάσεως τούτου κατὰ τὰς ὑποδείξεις τῆς οἰκείας Ὑ-

πηρεσίας δαπάναις τοῦ Ἰδρύματος.

Ἡ παραχώρησις γενήσεται διὰ [Β. Δ.] τοῦ ἐκδιδόμενου μετὰ πρότασιν τῆς Σχολικῆς Ἐφορίας τοῦ Α' Γυμνασίου Ἀρρένων Τριπόλεως, ἡ δὲ μεταβίβασις τῆς κυριότητος συντελεῖται κατ' ἐξαιρέσιν τῶν κειμένων διατάξεων διὰ τῆς μεταγραφῆς τοῦ Β. Δ. μὴ ἀπαιτουμένης οὐδεμιᾶς ἐτέρας διατυπώσεως.

Ἐν περιπτώσει μὴ πραγματοποιήσεως τοῦ σκοποῦ δι' ὃν παραχωρεῖται, τὸ γηπεδὸν ἐντὸς πενταετίας ἢ κυριότης τούτου ἐπανέρχεται εἰς τὴν Σχολικὴν Ἐφορίαν τοῦ Α' Γυμνασίου Ἀρρένων Τριπόλεως διὰ Β. Δ.) τοῦ ἐκδιδόμενου κατὰ τ' ἀνωτέρω.

2. Πρὸς στέγασιν τῶν Σχολείων Μέσης καὶ Στοιχειώδους ἐκπαίδευσεως, ἐπιτρέπεται ἡ παρὰ τῶν Σχολικῶν Ταμείων καὶ Ταμείων ἀνεγέρσεως διδασκηρίων ἀγορὰ οἰκοδομημάτων μετὰ τῆς περιοχῆς των, ἀνηκόντων εἰς ξένα ἢ μειονοτικὰ ἐκπαιδευτικὰ ἢ φηρσκευτικὰ ἱδρύματα καὶ Ἰσραηλιτικὰς Κοινοτήτας καὶ ἀνεγερθέντων παρ' αὐτῶν πρὸς στέγασιν σχολῶν, τηρουμένων τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 28 τοῦ Α. Ν. 1860)1939 περὶ συστάσεως Ταμείων ἀνεγέρσεως διδασκηρίων.

Ἄρθρον 36.

Ἡ ἀληθὴς ἔννοια τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 1, 2, 3, 30 καὶ ἐπομένων τοῦ ἀπὸ 11)12 Νομβρίου 1929 Π. Δ. «περὶ διοικήσεως δημοσίων κτημάτων» ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 44, 55 καὶ 58 τοῦ Νόμου 5017)31 «περὶ Πολιτικῆς Ἀεροπορίας», τῶν ἄρθρων 1 καὶ 3 τοῦ Νόμου 5100)31 «περὶ ὁργανώσεως ὑπηρεσίας Πολιτικῆς Ἀεροπορίας» καὶ τῆς παραγράφου 5 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Α. Ν. 970)46 «περὶ ὁργανώσεως τῆς Κρατικῆς Πολιτικῆς Ἀεροπορίας Υ. Α.», εἶναι ὅτι εἰς τὴν Ὑπηρεσίαν Πολιτικῆς Ἀεροπορίας καὶ εἰς τὸν ὅφ' ὃν ἡ ὑπηρεσία αὕτη ὑπάγεται Ὑπουργὸν ἀνήκουσιν ἡ διοικήσις καὶ ἡ διαχείρισις τῶν Κρατικῶν Πολιτικῶν Ἀερολιμένων καὶ Ἀεροδρομίων ἐν γένει καὶ πᾶσαι αἱ οἰκονομικαὶ ὑποθέσεις τούτων, αἱ σχετιζόμεναι μὲ τὴν ἐκμισθώσεως αὐτῶν, συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς ἐκμισθώσεως πρὸς τρίτους χώρων καταλαμβανομένων ὑπὸ τῶν Ἀερολιμένων μετὰ τῶν ἐπ' αὐτῶν κτισμάτων καὶ δικαιωμάτων. Κατ' ἀκολουθίαν αἱ ἐκμισθώσεις αὐταὶ καταρτίζονται ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου ὡς ἂν Ὑπουργοῦ κατὰ τὴν κρίσιν του καὶ ἄνευ δεσμεύσεως ἐκ τῶν μὴ ἔχουσιν ἐφαρμογὴν ἐπὶ τῶν μισθώσεων τούτων διατάξεων τοῦ ἀπὸ 11)12 Νομβρίου 1929 Π. Δ. «περὶ διοικήσεως δημοσίων κτημάτων», ἐκ τῶν ὁποίων δύνανται μόνον κατ' ἀναλογίαν νὰ ἐφαρμόζωνται αἱ δυνάμεναι νὰ ἐφαρμοσθῶσι διατάξεις περὶ πλειοδοτικῶν δημοσίων διαγωνισμῶν τοῦ Δ) τοῦ τῆς 11)12.11.1929, παρ' ὁργάνων πάντας τῆς Ὑπηρεσίας Πολιτικῆς Ἀεροπορίας ὀριζομένων ὑπὸ τοῦ εἰς ὃν ἀνήκει αὕτη Ὑπουργοῦ, ὅστις ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἀσκεῖ τὰς ἀρμοδιότητας καὶ ἐξουσίας τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἐκ τοῦ Δ) τοῦ τούτου. Τὰ ἔσοδα ἐκ τῶν κατὰ τὰ ἄνω ἐκμισθώσεων εἰσάγονται εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον.

Ἄρθρον 37.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 18 Δεκεμβρίου 1957

**ΠΑΥΛΟΣ
Β.**

Ο ΕΠΙ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ

Δ. ΑΛΙΠΡΑΝΤΗΣ

Ἐδωρῆθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 19 Δεκεμβρίου 1957

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

Κ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ